

14 Νοεμβρίου

† Η σύναξις Μνήμη του Ἅγιου και πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου,
και του Ἅγιου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Κωνσταντίνου του ἔξι Υδρας,
του ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1800 ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ρόδου.

† Ἅγιου Γρηγορίου του Παλαμᾶ.

Ὕχος ἡ Γα

Ἐν Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 ς εν λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐν Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 εν λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
 Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος = Γα

Γ
ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
πρεσβευετω ε λε η μο νι Θε ω ρι να
πταισματων α φεσιν πα ρα σχηταις ψυ χαι
αις η μων

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὕχος πᾶς — Γα

Γ Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι δι

δι Ορ θο δο ξι ας ο φωστηρ ♪ Εκ κλη

σι ας το στη ριγ μα και δι ι δα σκα α λε δι

των μο να στων η καλ λο νη ♪ των θε ο

λο γων υ περ μα χος α προ ο σμα χη η τος δι

Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε ♪ Θεσ σα λο νι

κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος δι

ι κε τευ ε δι α παν τος ♪ σω θη ναι τας

ψυ χας η η μων δι

Δ Και νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω

ναῖς τῶν αἱ ω νων α μηνδι

Δ Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θενου

καὶ σταυ ρω σιν υ πο μει ναῖς α γα θε Δ

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας Δ^q καὶ

ε εγερ σιν δει ζας ως Θε ος Δ^q μη πα ρι δης ους

ε πλα σας τη χει ει ρι σου Δ δει ζον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον Δ^q δε ζαι την

τε κου σαν σε Θε ο το κον Δ^q πρε σβευ ου

σαν υ περ η μων καὶ σω ω σον Σω τηρ η

μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον Δ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
 Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου
 Τὴν σοφίαν καὶ λόγον. Ἡχος πλ. δ^ν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν Ἡλιον, ἐκ παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ιεράρχου· ὅμοιον.

Ἄποστάς τῶν ῥεόντων καὶ γεηρῶν, βασιλέων, καὶ φίλων καὶ συγγενῶν ἐκτήσω τά μένοντα, καὶ ἐστῶτα μακάριε, καὶ οἰκίαν πᾶσαν, καὶ γένος προσῆγαγες τῷ Δεσπότῃ πάντων, σεπτὸν ὄλοκάρπωμα· ὃν καὶ καθηγήσω τὴν ὁδὸν ὁμαλίσας, ψυχήν σὺν τῷ σώματι ἀγιάσας Γρηγόριε, θεωρία καὶ πράξει τε· πρέσβευε Χριστῷ ἐκτενῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον δμοιον.

Ε καὶ σαρκὸς σου φορέσας ὡς ἀγαθὸς, τὴν μορφὴν ὁ Δεσπότης τὴν δουλικὴν, ἐθέωσε Δέσποινα, ἐνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν· καὶ τὴν φύσιν πᾶσαν, πληρώσας τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀγίων δήμους, εἰργάσατο χάριτι· ὅθεν τὴν αἰτίαν, τῶν ἀρρήτων πραγμάτων, καὶ πρώτην τοῦ Πνεύματος, πληρωθεῖσαν ὑμνοῦμέν σέ, ἐκ καρδίας βοῶντές σοι· Χαῖρε ἡ βεβαία ἐλπὶς, τῶν προσκυνούντων ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν

Τοῦ Ιεράρχου δμοια.

Ε γκρατείᾳ καὶ νήψει καὶ προσευχῇ, παρθενίᾳ, πτωχείᾳ καὶ τῷ καινῷ, λουτῆρι Γρηγόριε τῶν δακρύων καθάρας σου, τὴν καρδίαν ὅλος, μετάρσιος γέγονας· καὶ Χριστῷ συνήφθης, ἐν πνεύματι γενόμενος. Ὅθεν ὡς ὁ Παῦλος, τῶν ἀρρήτων ἀκούσας, καὶ σκεῦος γενόμενος, ἐκλογῆς σὺ ἐβάστασας, τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα, ἐναντίον ἀνόμων τρανῶς· στέμματι δι’ ὃ σε διπλῷ, ἐκ τῶν ἔργων ἔστεψεν ὁ Κύριος· τοὺς προσιόντας σοι πόθῳ εὐχαῖς σου περίζωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον δμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, ναῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ὀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέροαντλον, καὶ εἰς πυθμένα ὅδου πεσεῖν κινδυνεύουσαν φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ καὶ σῶσον παρέχουσαν τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα
δ δοῦλός σου.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὸν θεῖον τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχην ὑμνοῦμεν· τὸν στύλον τοῦ
πυρὸς, τοῦ φωτὸς τὴν νεφέλην, ἐν πνεύματι προάγοντα
Ἰσραὴλ νέον σήμερον, καὶ εἰσάγοντα εἰς νοητὴν γῆν εἰρήνης,
τὴν μητρόπολιν τῶν ἐν Χριστῷ πρωτοτόκων, τὸν μέγαν Γρη-
γόριον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τὸν βίον εὔσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, θεί-
ου Πνεύματος ὥφθης, Γρηγόριε πανόλβιε· τῶν ἀγγέλων
συνόμιλε· ὅθεν σήμερον, σοῦ τὴν ὀλόφωτον μνήμην, ἐορτάζοντες,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον δμοιον.

Ε' λπὶς χριστιανῶν, Θεοτόκε Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε μετὰ τοῦ Ἱεράρ-
χου τε, δοῦναι ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου
τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ὕχος ἁ^{τος}

B
 χ⁶ Εκ νε ο τη το ος μου Διπόλ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶ λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου ⁶ Δις
B
 χ⁶ Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶ λ ως χορ τος γαρ πυ ρι 1
 ε σε σθε α πε ξη ραμ με νοι ⁶ Δις
B
 χ⁶ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶
M B
 χ⁶ Δ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

M B
 6 τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο
 κρυ φι ως λ
 M B
 6 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νωναμην λ
 M B
 6 Η γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα λ αρ δευ ο ον τα α
 πα σαντηνκτι ισιν προς ζω ο γο νι i αν λ
 6

Προκείμενον Ἡχος δ'

χ 6 Φο στο ο μα μου λα λη η σει σο
 φι αν Δικαι η με λε ε ε τη Διτης καρ δι i
 ας μου συ νε σην λ Δις

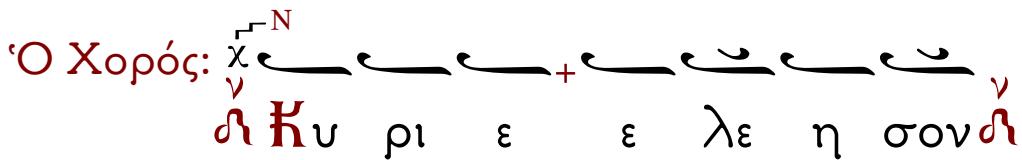
Στίχ. Ἐκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.

Τὸ τρίτον

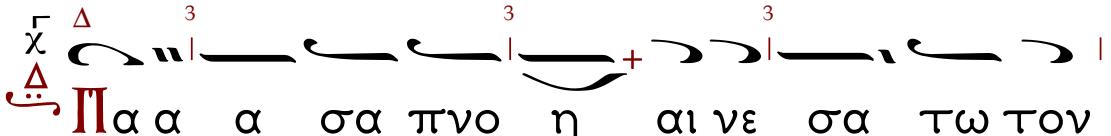
Ἐλαῖον στό μα μου λα λη η σει σο φι
 αν και η με ε λε ε τη δι της καρ δι
 ας μου συ νε σι ι ι ιν λη

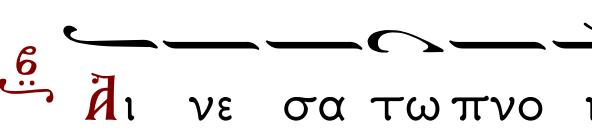
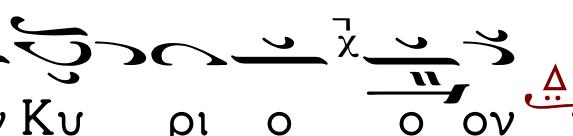
Τάξις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

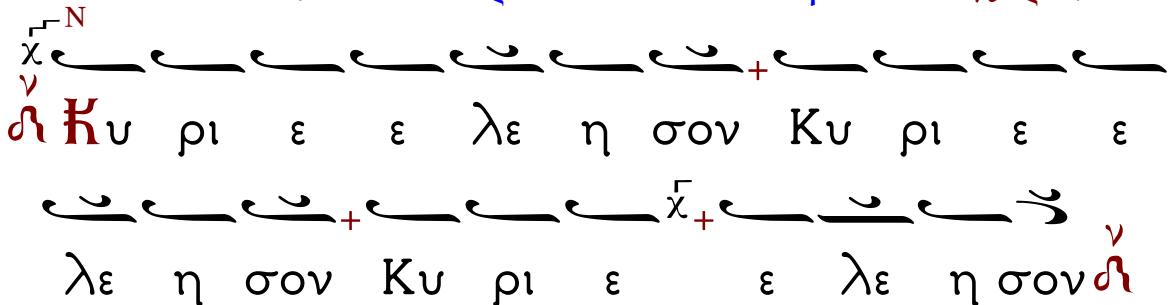
‘Ο Χορός:
Δικύρι ε ε λε η σον Δικύρι

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...”

‘Ο Χορός:
Δικύρι μη ην Δικύρι

Δικύρι α σα πνο η αι νε σα τω τον
Κύριον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Δικύρι νε σα τω πνο η πασα

τον Κύριον Δικύρι

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

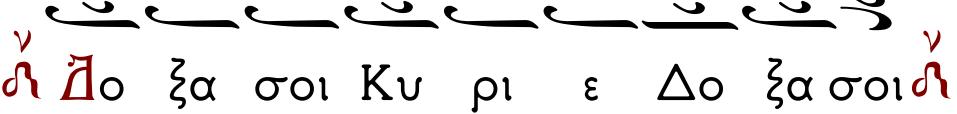
‘Ο Διάκονος:
Δικύρι ε ε λε η σον Δικύρι ε ε
λε η σον Δικύρι ε ε λε η σον Δικύρι

Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός:

Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός:

Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Νέψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕπαγος Δι

Δοξα Πατρι και γιω και Α
 γιω Πνευμα τι
 Κη με ρον σκιρ τω ω ω σι ι ν
 ε ε εν πνε ευ μα α α τι Αρ χι ε ρε
 ε ε εων δη η μοι συν η μιν τι ι ι
 μωων τε ε εσου την μνη η μη η ην
 Ι ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Γρη
 γο ο ρι ε ο ο σι ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε φω ω ω στη η
 η ηρ της Εκ κλη σι ι ι ας

Και νυν καὶ αἱ εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ ωνας

των αἱ ωνων Αἱ μην **Τ**αῖς τῆς Θεοῦ τὸ οὐ

κου πρεσβειαῖς εἰ λέ η μον **Ξ**αλει

ψον ταὶ πληθεῖς των εμῶν ων εγκλη μα

των **Δ**

Ἔχος πᾶς Πά

Ε λέ η σον με οὐ Θεοὶ οἱ καὶ ταὶ

το με γὰ εἰ λέ οἱ σου **Δ**και καὶ ταὶ το

πληθοῖς των οἱ κτοιρμῶν σου **Ξ**αλειψον

Δτο αἱ νοοὶ μηματαὶ αἱ μου **π**

Ε ξε χυθη η χαρίς εν χει ει ει

λε σι ι ι ι σου **Δ** ο ο ο σι ι ε

Πα α α τε ερ ^π και γε ε γο να α α ας
 ποι μην της Θεσ σα α α λο ο νι ^ο ι κης ^ο
 δι δα α α σκωων τα λο γι κα α α προ
 ο βα α α τα ^π πι στε ε ευ ειν ^χ εις
 Τρι α α α δα ο μο ου ου ου ου σι ^ο ι
 ι ον ^Δ εν μι α α α Θε ο τη τι ι ^ο ι
 ι ι ι ι ^Δ ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Χ ρι ε ε λε η σον Κ ρι ε ε
 λε η σον Κ ρι ε ε λε η σον (δίς)
 Κ ρι ε ε λε η σον Κ ρι
 ε ε λε η σον Κ ρι ε ε λε η σον
 Κ ρι ε ε λε η σον Κ ρι
 ε ε λε η σον Κ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ον

Oι Κανόνες.

'Ωδή α'.

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμὸς

Ἡχος πᾶς — Γα

π
χ Υ γρανδι ο δευσαςωσει ξη ρανδι και
την Αι γυπτιι αν π μο χθη ρι ανδι α φυ γων
δι ο Iσ ρα η λιτης α νε βο ο α χτω
λυ τρω τη και Θε ω ημωνα σωμενδι
δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Γ **Ν** **Γ** **Ν** **Γ**
Γπολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις **Γ**

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των δι Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον δι
δι χ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δι

Παθων με ταράττουσι προσβολαι, πολλης
 άθυμιας, έμπιπλωσαι μου τὴν ψυχήν·
 είρηνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ και
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

δι χ δι λ
 πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι δι
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην δι ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη λ
 την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με δι

Γὰρ Υπεράγιος Θεός τοῦ κεσωσον

η μας δι

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γὰρ Κωρατηρα τε κουσαν σε και Θεον δυ

σω πω Παρθε νε λυ τρω θη ναι μετων δει

νων δι σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω λ

και την ψυχην και την δι α νοι αν δι

Γὰρ Υπεράγιος Θεός τοῦ κεσωσον

η μας δι

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Δούτα τοσοῦ τοσοῦ μακάτην ψυχην Δ
 ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα
 σου Δ αξιω σον μονη Θεο μη τορ Χ
 ως α γαθη αγαθου τε λοχευτρι α Δ

Κανών τοῦ Ἀποστόλου

΄Ωδὴ α' Ὡχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. **λ** πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ,
θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς,
θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Στίχ. **λ** πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἔαυτοῦ,
ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ
Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σήν, προγινώσκων ἀρετήν,
θεομακάριστε.

Στίχ. **λ** πόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδὲ ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὄρᾶς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Στίχ. **γ** περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Γίός σου καὶ Θεός, προελθὼν
Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν
ἐβασίλευσεν.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου.
 Ὁδὴ αὐτοῦ Ἡχος δέ
 Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ρητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε εἰς ἐνότητα ὑμνῆσαι κατ’ ἀξίαν τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ο στῦλος τῆς Πίστεως τῆς Ἔκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα...

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ ἐκ νεότητος, ἐστερξας φρόνημα καὶ ὅμοτροπος καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὄδὸς ὄδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ πρὸς βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Είρμος

·Ηχος λαλί

^M ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε

κυ ρι ε ^Γ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

με στερε ωσον ^Δ εν τη α γα πη τη ση ^Δ των

ε φε τωνη α κρο της ^Δ των πι στων το στη

ριγμα μο νε φι λαν θρω πε ^Δ ις

· Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας ^Γ Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Δηροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημιδη Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον **¶** προς τον λι με να σου **¶**

των α γα θωνη αι τι α **Δ**των πιστων το

στη ριγμα μο νη πανυμνη τε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δ Ί κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον

ταραχον**Δ** και της α θη μι ας τηνζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_¶ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_¶

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ_¶ τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη παναχραντε ^Δ_¶

^Δ_¶ Ι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Δ_¶

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ_¶ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον ^Δ_¶ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ^Δ_¶ παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_¶ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ_¶ τον Χριστον κυ

η σασαΘε ο μα κα ριστεΔ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μαςΔ

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ Χα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσινΔ ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
βο η θη σον Δ των ι α μα των γαρ Δ α
νελ λι πη σε γι νω σκωΔ θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τονΔ

·Ωδὴ γ'. Τοῦ Ἀποστόλου
·Ηχος πλ. β'.
Οὐκ ἔσπιν ἄγιος ὡς σύ,

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κρηπὶς δογμάτων εὔσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Γίόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἡνωμένον, ὅντα τῷ Γεννήτορι.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀυχνία γέγονας χρυσή, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε.

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ σοὶ πάναγνε σεμνή, πεποιθώς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας, ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἔχθροῦ με λύτρωσαι.

΄Ωδὴ γ'
 Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου.
 Ἡχος δ'
 Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς Ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἣς μετ' ἣχου ἐθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα...

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης πᾶσαν ἥδυπάθειαν σοφὲ ἀσκητικῶς ἔζωσας ψυχῆς σου τὰ κινήματα καὶ ταύτην θεῖον ὅργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει αἰσχράν τε καὶ ἄσωτον ζωήν, ἐπιμελῶς ἡγάπησα, ἀλλὰ στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου Παρθένε Θεονύμφευτε, δῆσόν με θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Κοντάκιον.

”Ηχος πλ. δ^ρ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας Ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον Θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορόβρημον. Ἄλλ’ ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, Ἰνα χράζωμεν, χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

‘Ο Οἶκος.

”Ἄγγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρόρητων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλων, ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νῷ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας καὶ ἔπεισας, βοῶν σοι θεορόβρημον ταῦτα·

Χαῖρε, δι’οὗ τὸ φῶς ἐκηρύχθη· χαῖρε, δι’ οὗ τὸ σκότος ἥλαθη.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἴπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξείπας.

Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν Ἡλιον· χαῖρε,
κρατήρ τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι'
οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος. Χαῖρε, κήρυξ τῆς
χάριτος.

Κάθισμα.

Ὕπνος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ
φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν
Ἡλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα, καὶ ναοὺς
εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας
Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν,
καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν,
καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι, Ἀπόστολε Φίλιππε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ὁμοιον.

Ουμβροφόρος νεφέλη πνευματική, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμών γάρ τῷ λόγῳ, δροσίζεις τὰ πέρατα, ὑετοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας, Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκὸν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τι πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' ουδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι· Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἵκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὅμολογῶν σοι τό, Ἡμαρτον· Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γάρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ^ρ
Ως ἀπαρχὰς.

Ο μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος, ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις, ἐξ ἔχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἔκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

Ο Οἶκος.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὄνδατων τὴν φύσιν δειμάμενος, τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου, καὶ φωτισον μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστολού Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν δώδεκα.

Στίχοι

Ἄρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίνει.
”Ηρθης κάκκεφαλης δεκάτη Φίλιππε
τετάρτη.

Τη̄ αὐτῇ̄ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχοι

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὅντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἀδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Τη̄ αὐτῇ̄ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας,
τοῦ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1800 ἐν τῇ̄ νήσῳ τῆς
Ρόδου.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι τῶν Εἰσοδίων Ὡχος ἔτος

Ωδὴ α'. Ἐπίκλησις
νοι ζω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε
ρευ ζο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο
φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πι και α α
σω γη θο μενος τα αυ της την ει σο δον

Ωδὴ γ'. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη η
θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
στε ρε ω ω σον πι καν τη σε πτη ει σο δω
σου ο α' χορός στε φανων δοξης α ζι ω σον

Ὡρὴ δ^η. ⁶
 Υπήν α νε ζι χνι αστονθει ανβου λην
 της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶
 σου του υ ψιστου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ ⁶
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε ⁶ Δ δο ζα τη δυ να
 μεισου Κυ ρι ε ⁶
 Ὡρὴ ε'. ⁶
 Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ η εν τη
 σε πτη ει σο δω σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ εν δον ει σηλθεις εν τω
 να ω ωτου Θεου ⁶ Δ ω σπερ κα θα ρω τα τος
 να ος ⁶ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ λτην ει ρη
 νην βρα βευ ου σα ⁶

Ωδὴ στ'. ⁶
^λ Την θει αν ταυ την και παν τι μον ^π
^q τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π
^q της Θε ο
 μη το ρος ^π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^Δτον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξαζον
 τες ⁶
^λ

Ωδὴ ζ'. ⁶
^λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶
^λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶
^λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶ αλ λα πν ρος α πει λην ⁶
^λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶
^λ υ
 πε ρυ υ μνη τε ^π ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶
^λ

Ωδὴ η'. ⁶_λ Γι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ

⁶_λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω Δι ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το Δι το τε μεν τυ που με νος ⁶_λ νυν

δε ε νερ γου με νος ^π_φ την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν Δι τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^π_φ και υ πε ρυ ψου τε Δι εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶_λ

Την Θεοτόκον και μητέρα του Φωτὸς.

Τιμωτέρα πετάρτου ἕχου.

Τιμωτέρα Ἡχος ἡ τος

Σπίχος α' ^Μ
^χ
⁶

^Β

λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ⁶ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶
^Β

λ Την Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ ⁶ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν ⁶ λ την ον τως Θε ο το κου σε με γα λυ νο

μεν ⁶
^λ

Σπίχος β' ^Μ
^χ
⁶

^Β

λ Ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ^χ_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λ και το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον λ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ

Σπίχος δν χ λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σε ραφιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος ε' ξ
 λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους λ πει νων τας λ ε
 νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου του ουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους λ
 Μ
 λ Την Τι μι ω τεραν των Χε ρου βι μ Δ και
 εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σε ρα
 φιμ Δ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κού σαν ^π_{την} ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Σπίχος στ' ^χ₆
^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶_λ

^M

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B

Λο γον τε κού σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ'. Ωδὴ τῶν Καταβασιῶν.

Ωδὴ Θ'. πας γη γε νης σκιρ τα τω τω
 πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ
 ρι ζε τωω δε π α υλων νο ω ων φυ σις
 γε ραι ρου σα τα ι ε ρα ει σο δι α
 της Θε ο μη το ο ρος Δι και βο α α α α
 τω Δι χαι ροις παμ μα κα α ρι στε Θε ο το
 κε Α γνη α ει παρ Φε νε ε ε ε ε ε λ

Ἐξαποστειλάριον
Ὕχος γ'. Ἐν πνεύμαπ τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ώραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων, καὶ τῇ Τριάδι παρεστώς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Γίὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτο σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἔορτάζομεν μνήμην.

Ἐπερον τοῦ Ἱεράρχου
Ὕχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, οἶκος δὲ τῆς σοφίας, τῶν διδασκάλων τὸ κράτος, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτά, τῶν παθῶν καὶ νόσων τῶν ἀνθρωπίνων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον

Χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος, τῆς ἀρᾶς χαῖρε λύσις, χαῖρε Ἀδὰμ ἀνάστασις, χαῖρε πτῶσις δαιμόνων, τῶν γυναικῶν τῆς αἰσχύνης, χαῖρε ἡ ἀναιρέτις, τοῦ ἄδου χαῖρε κένωσις, ἡ φθορὰ τοῦ θανάτου, ἀγιασμέ, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως χαῖρε Κόρη, χαῖρε ἡ πάντων Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὕχος ἡ Πα

π^π Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Ku υ υ ρι ι ι ι
 ον π^π αι νει τε τον Ku ρι ι ον εκ τω ω ω
 ανου ρα α νω αν π^η αι νει ει ει τε ε α
 αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ιστοις
 π^π Σοι πρε ε πει Δι υ υ μνος τω ω ω ω
 Θε ε ε ε ω ω π^π
 π^μ Ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του π^π αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον π^η πα σαι αι δυ

να α αμεις α αυ του ου Σοι πρε ε πει υ
 υ μνος τω Ω ω Θε ε ε ε ω ω ω
 ω π
 ω η

Σπίχηρά Προσόμοια
 Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστᾶμεν Σπίχους δ'
 καὶ Ψάλλομεν Σπίχηρά προσόμοια τρία,
 δέυτεροῦντες τὸ πρῶτον.
 Ὡχος α' Τῶν οὐρανίων ταχμάτων

νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του Δι αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γαλωσυ νης αυ του Δι

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα,
 ἐπὶ τῆς γῆς παμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην,
 ἐπλήρωσε δογμάτων, δι' ὃν τὸν Γεόν, τῷ Πατρὶ^Δ
 καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε
 μυστικῶς, δμοούσιον δοξάζομεν.

π
χ
π
q Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος δι ai νει τε αυ τον διενψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα δι

Ως ἔωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν, τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου πανεύφημε.

χ
π
q Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω δι ai νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω δι

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως, διηγεκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους, Φίλιππε ἀξίως, μεθ' ᾧν εἰσελθών, εἰς τὰ ἄνω βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

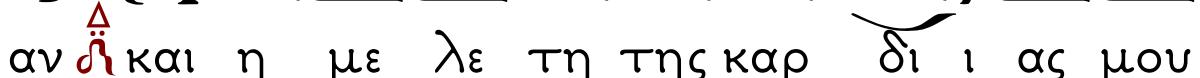
Ἐπερα τοῦ Ἱεράρχου
Ἡχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδέξου θαύματος

Σπίχ. 9!
Δι

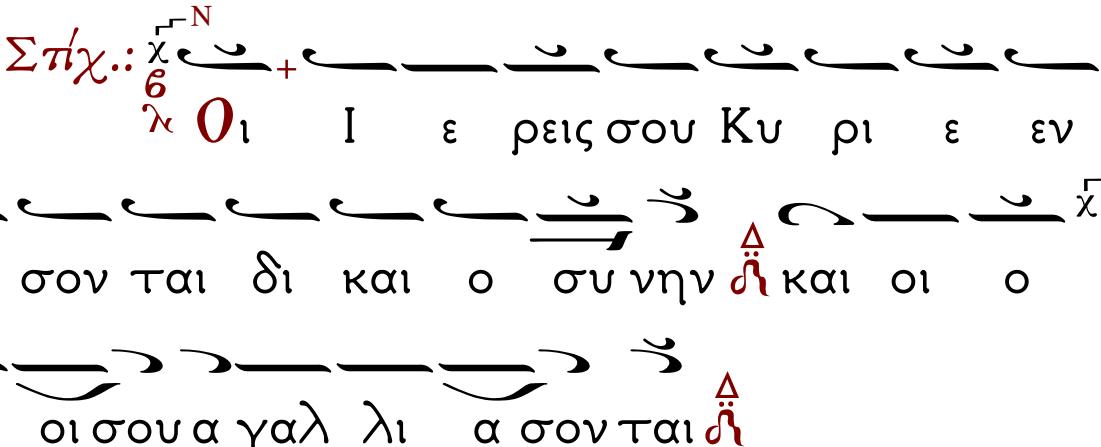

λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγμου Πασα πνο η
νε σα α τω τον Κυ ριον

Πάτερ ἴερὲ Γρηγόριε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκ παιδός, ἀγαπήσας ἐξέφυγες, ὑλικὴν προσπάθειαν, καὶ τοῦ κόσμου τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρόν, γενναίως ἀράμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ, κατηκολούθησας, πένθει καὶ δάκρυσι, τὴν ψυχὴν καθάρας τε, σοῦ καὶ τὸν νοῦν, ὅλος ἔχρημάτισας, θεοειδέστατος.

Σπίχ.:
Δι
αν και η με λε τη της καρ
συ νεσιν

Πάτερ Ἱερὲ Γρηγόριε, τὴν καρδίαν καλῶς,
θεωρίᾳ καὶ πράξει τε, καθαρθεὶς τοῦ
Πνεύματος, ἔχρημάτισας τέμενος, καὶ τὰς
ἔλλαμψεις τούτου δεχόμενος, φῶς ὥφθης ὅντως,
τοῖς προσπελάζουσι, τοῦτο γενόμενος, κατα
χάριν ἔνδοξε, δπερ αὐτό, φύσει θείᾳ πέφυκε, μὴ
μεριζόμενον.

Σπίχ.:
 Χριστὸς ὁ Θεός ερεις σου Κυρὶ ε εν
 δυσον ται δι και ο συνην Δικαιοι οι ο
 σι οισουα γαλ λι α σονται Δι

Πάτερ θεόφρον Γρηγόριε, σὺ τὴν κακίστην
σποράν, καὶ τὴν ρίζαν ἀνώρυξας, Βαρλαὰμ τὸν
βέβηλον, ἐκτεμὼν ξίφει Πνεύματος, τὸν δὲ
προδότην, αὗθις τῆς πίστεως, μύστην τε τούτου,
λῆρον Ἀκίνδυνον, θείου πληρώματος, ἐκβαλὼν
συνέταξας, τοῖς ὑβρισταῖς, Ἐβραίοις ζηλώσαντα,
τὴν τούτων ἄνοιαν.

Εἰς τούς Αἰνους Δόξα
Ὕψης τῷ Διὶ

Ἄλε Δό ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και
γι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα
τι

Φι α α α λαιτων α ρω μα α τω ω
ων εν κο ο σμω αι σι α γο ναιαισου σο
ο φε ω φθη σαν Α πο ο ο στο λε Φι ι
ι λι ι ι πι πε πε ρι κιρ νω σαι
τοις πι στοις πο ο ο μα το ζω ο ο ποι ον
πραξιν γαρ εις θε ω ρι ας ε πι βα σι ι
ιν ε σχη η κως Χρι στου ου ου ου ο πα α

δος ^Δ και προ ση γο ρο ο ος ε χρη μα α
 α τι ι ι ι σας ⁶ την στει ραν και α τε
 κνον ε θνωων Ε ε εκκλη η σι ι ι αν ⁶
 ευ τε κνω θει σαν εν αυ τω ^Δ κα τα ποι
 οι κι λα ας δι δα αχαι αι αι αις ^Δ η ην και
 νυν δυ σω ω ω πει ^Δ λυ τρω θη η η
 η η ναι ^Δ δει νω ων και α α να αγ κων ^υ
 δυ υ να α σαι αι αι γαρ εν θε ε ω ^Δ πολ λα
 α ε εγ γι ι ι ζωων α αυ τω ^Δ

Χ ^M Δ ^B Χ ^M Δ
 Και νυ σ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην
 Τ ^χ ^Δ ην πα σαν ε ελ πι δα μου εις σε α
 να α τι θη μι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον
 με ρ υ πο τη ην σκε πην σου

΄Ηχος δεύτερος, Ἐπιλογές

΄Ηχος Δι

Λε χ Δο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως Δ

Δο ζα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι
γης ει ρη νη δι εν αν θρω ποις ευ δο κι 1 1

α Δ

Δ Υ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ζο λο ο γου με εν σε Δ ευ

χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α λην

σου ου δο ο ο ζαν Δ

Δ Κ ρι ε Βασι λευ Δ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α τω ωρ δι Κ ρι ε

γι ε μο νο γε νες Δ Ι η σου Χρι στε Δ
και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

Δ Κ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε
ου ο γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων Δ

την α μαρ τι ι αντου κο ο ο σμου ε
λε η σον η μας ο αι αι ρων ο τας α μαρ
τι ι ας του ου κο ο ο σμου Δ

Δ Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων Δ ο
κα θη με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος Δ και
ε λε η σον η μας Δ

Δ Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Δ I η σους Χρι

στος εις δο οξαν Δ Θε ου Πατρος Α μην

Δ Καθ' ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου Δ εις τον αι ω ω να Δ και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος Δ

Δ Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας Δ

Δ Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος ζ των Πα τε ρων η μων Δ και αι νε

τον **ζ'** καὶ δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α
 σου **Δ** εις τους αι ω ω νας **A** μην **Δ**
Δ **Γ**ε νοι το ο **K**υ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ' η μας **Δ** κα θα απερηλ πι σα μεν ε
 πι σε **Δ**

Δ **Ε**υ λο γη τος ει ει **K**υ ρι ε ε δι δα
 ξο ον με τα δι καιω μα τα α α σου **Δ** (γ')
Δ

Δ **K**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν
 εν γε νε α και γε νε α **Δ** **E** γω ει πα
Kυ ρι ε ε λε η σο ον με **Δ** ι α σαι την
 ψυ χη η ν μου **Δ** ο τι η μαρτο ο ον σοι **Δ**

Ἄ Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον Ἄ

δι δαξιον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου Ἄ ο τι συ ει ει ο Θε ο ο οις μου Ἄ

Ἄ Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Ἄ εν

τω φω τι ισου ο ψο ο μεθα φω ω ω ως Ἄ

Ἄ Πα ρα τει νον το ε λε ο οις σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

" + Α γι ο οις Ι σχυρος Ἄ Α γι οις Α α

θα να τοις ε λε η σον η μα α α ας Ἄ

Ἄ Η γι οις ο Θε ο οις Α γι ο οις

I σχυρος Ἄ Α γι οις Α α θα να τοις ε

Δίς
 λε η σον η μα α α ας
 Διό ξα Πα τρι και γι ω Δι και Α
 γι ω Πνευματι Δι
 Και νυν και α ει Δι και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων Α μην Δι
 Δι γι ος Α α θα να τος ε λε η
 σον η μα α α ας Δι
 'Ασματικόν

Δι α α α α α α α α γι ο
 ος δι ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος Δι
 Δι α α α α α α α α γι ο ος

γάρ ι σχυν ρο ο οο οο οο ος
τί γι ο ος α α α θανα α α τος
λε ε η η σο ον η η μα α α
α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

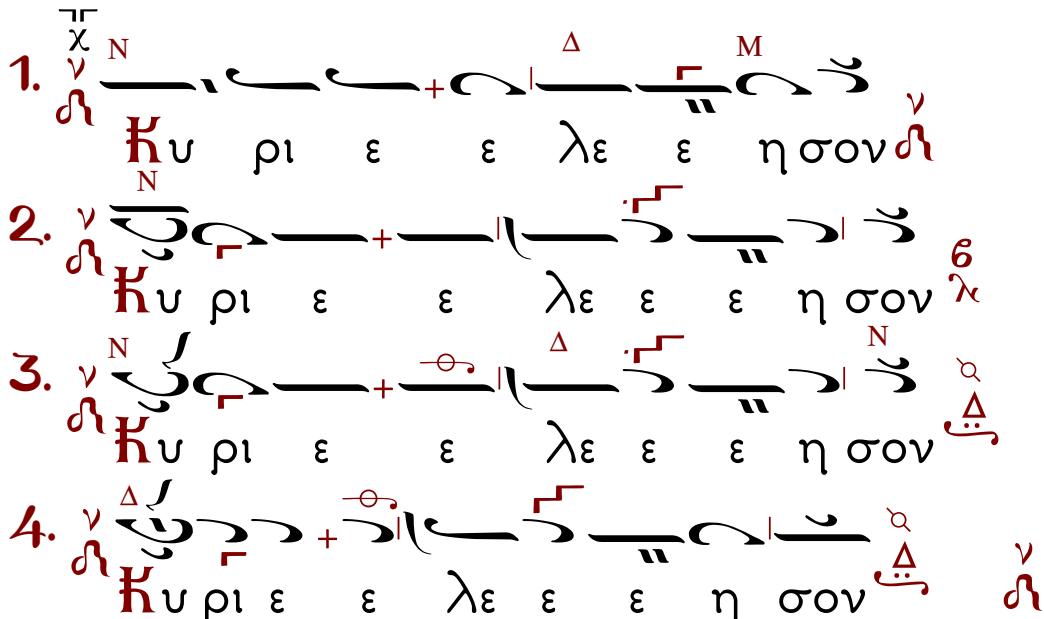
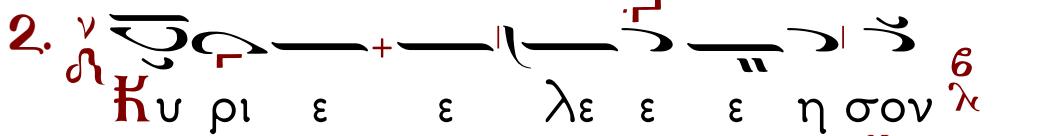
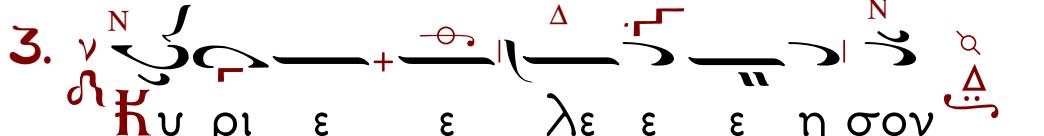
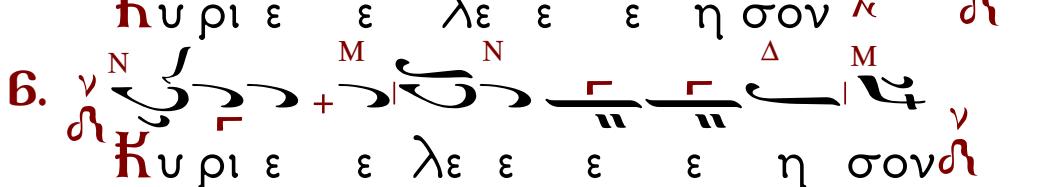
ὝΧρος Γα^φ

χ ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
 πρεσβευετω ε λε η μο νι Θε ω ρ^χ ι να
 πταισματων α φεσιν πα ρα σχηταις ψυ χαις
 η μωω ω ω ω ων ρ^η

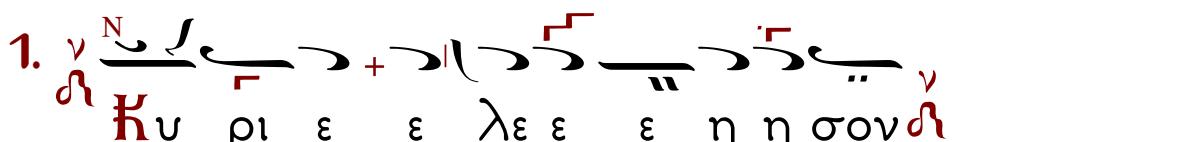
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΩΝ

Ὕπατος λαοῦ Νη^ρ

1. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
2. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
3. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
4. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
5. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
6. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη

ΕΤΕΡΑ

1. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
2. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη
3. Ἄντοι εἰς τὴν θείαν λαοῦ Νη

4. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σο ο ον **η** **Δ**
5. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π** **η** **Δ**
6. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **η** **Δ**
7. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η** **Δ**
8. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **α** **Δ** **η** **Δ**
9. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε η σον **η** **Δ**
10. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε η σον **π** **η** **Δ**
11. **Δ** **Κ**υ ρι ε ε λε ε ε η σον **η** **Δ**
12. **Δ** **Κ**υ ρι ε **η**

'Ανπίφωνον α'

Ἅγιος Δι

Γ
χ Δ
Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' χ Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και παν τα τα εν τος μου Δ το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ἄ Θαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β' χ Δ
Ἐυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον Δ και μη ε πι λαν θανου Δ πασας

τας αν τα πο δοσεις αυ του

Ἄ Θαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

τηςδε σπο τει αις αυ του Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω B

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ^{Ζ'}

Σωτερ σωσον η μα α ας ^Β ^Μ ^Δ

Ἀνπίφωνον β'

Δ ^Μ Η μη η ην Δ

Σπίχ. α! Δ ^Μ Ηι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλ λωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρχω Δ

Δ Σ ω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλ λον τας οι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. β! Δ Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του Δ η ελ πις
αυ του ου Γ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του Δ
χ Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
B A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α
Σπίχ. γ! χ M Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην Δ την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις Δ

ψαλλοντας οι αλληλου ι α
Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ξεις γε νε
α αν και γε νε αν
Cω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
B Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλληλου ι α
Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι
ω Πνευμα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων Α μην

Δ^M ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ^A α θανατος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ^A σαρ κω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ^A και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ^M α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας Δ^B σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ^A θα να α τω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων Δ^{Z'} της Α γι ας Τρι α δος Δ^A συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ^A και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι Δ^M σωσον η μα Δ^{GΔ} α ας

Ἄντιφωνον Γ'.

Ὕχος Γα

χ ^M Γ
τι **λ** μην Στίχ. ρ οι ου ρα νοι δι η

γουνται δοξαν Θε ου χ ποι η σιν δε χειρων αυ
του **δ** α ναγ γελ λει το στε ρε ω μα **ν**

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος Γα

χ ^Γ
τι **λ** ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
χ

πρεσβευτω ε λε η μο νι Θε ω **χ** ι να
ρ

πταισματων α φεσιν πα ρα σχηταις ψυ χαις
η μωω ω ω ω ων **ν**

Εἰσοδικόν

Ἄχος Δι

τ ρ M
 Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ
 B σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Δ Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν α γι οις
 M Δ ρ Δ στος Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος γά

χ ^Γ
ν Ἄ πο στο λε α γι ε Φι λι π πε ρ
 πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω ρ ^χ ι να
 πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψυ χαι
 αις η μων ρ ν

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

ὝΧος πᾶ — Γα

Γ
δ ορ θο δο ξι ας ο φω στηρ Δ
Εκ κλη
Π Μ
σι ας το στη ριγ μα και δι ι δα σκα α λε δ
των μο να στων η καλ λο νη Δ
των θε ο
Π Μ
λο γων υ περ μα χος α προ ο σμα χη η τος δ
Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε Δ
θεσ σα λο νι
Π Ν Μ
κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος δ
ι κε τευ ε δι α παν τος Δ
ψω θη ναι τας
ψυ χας η η μων δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ὕχος ἐ Δι

χ M Δ B M
 ο κα θα ρω ω τα ατος να ος του Σω
 τη ρος η πο λυ τι ι μη η τος πα στας
 και Παρ θε νος Δ Το ι ε ρον θη σαυ ρι
 σμα της δο ξης του Θε ου Δ ση με ρον ει
 σα γε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου Δ την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι
 θει ει ω 6 M ην α νυ μνουσιν Αγ γε λοι Θε
 ου Δ αυ τη υ πα αρ χει z' σκη νη ε που ρα
 α νι ο ο ος Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:9-16**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ήμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἀρτί ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτί. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ
βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Ἡχος πῃ Πα

χ^Π π Κυ ρι ε ε λε ησον π

πᾶκαριε ε ε λε η σον πᾶ

πᾶκαριε επειδή σον πᾶ

πΔCoiKu ρι ε πΔ

χ ḥ **κ**αι τω πνευματι ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ σγπ

πᾶς Θεός οι οι οι οι οι Κυρί ε πᾶς Ἔτερον.

πᾶς ἄλλος αὐτὸς αὐτός πᾶς

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

έλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

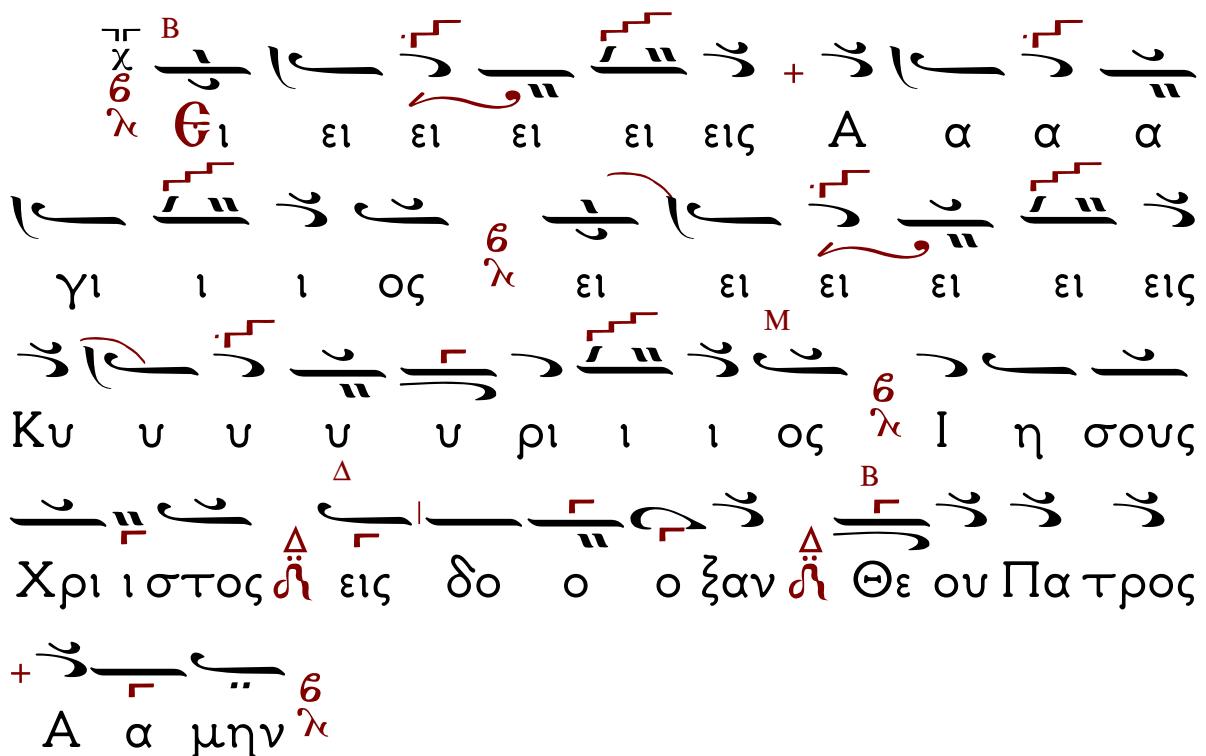
Ὕχος λῃ^π Πα Ἐναρμόνιος

π ^π ει ει εις α γι ος δ ει ει εις κυ υ

ρι ει ει εις ιη σους χρι στος ξ εις δο ξαν

Θε ου Πατρος α μην δ

Ὕπατος ἡ τοις

СЕ АПОСТОЛІКЕС ЕОРТЕС

^Хъос λѧ Нη

ḥ N
 δις πα α α ασα αν τη ην γη η η η
 γη η η η ην δι ε ε ξη η ηλθεν δι ο φη
 ο ο ο ογ γος α α αυτου δι και εις τα
 πε ρα α α τα δι της οι οι οι οι κου ου με ε
 νης δι τα ρη η μα α α τα α α αυτου
 δι Αλ λη λουουουου ι ι ι ι α δι

Ιωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου
Ἅγιος Χρόνος Νη

Καὶ εἰς πά α α ασα αν τη ην γη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η ηλ θε ε ε ε ε οε ε ε ε εν ο ο
 φθι ο ο ο ο ο ο ο ο γο ο ο ο ο ο
 ο ος α α α α α α α α α α α α φθι ο
 ο ο ο ο γο ο ο ο ος α α α α α α α
 α αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου
 εις τα πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α εις τα πε ε ρα τα α α ια α α α

α γ' τη ης οι κου με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε νη ης λ τα ρη η η η η η η
 μα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α αυ
 του ου ου ιου ου ου ου ου ου ου ου
 α α α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἅγιος Δί

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
 βομε εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἄλη μην α μην α μην εις α
 φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον

Ἀλη ρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε ⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἁγιος Δι

Αμην Ει η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὡχος Βαρύς εἶται Ζωή ^z
 Λε ^z Πα να γι α Δε
 ε σποι να ^u πο την σκε ε ε πην σου παν τες
^π ^z
 Η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^z
^π
 προφθασον και λυτρωσε η μας ^u α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^π
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^u παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z ^π Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι 1
 α των πι στων ^u Κε χα ρι τω με ε νη η ε

14-11. ΟΡΘΟΣ ἀπόστ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΜΑ

Θεοτοκίᾳ εἰς ἥχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

Ἄλε ~ Μη η κα τα α πι στε ευ σης με Ή αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Ή Πα να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου Ή λι ψις γαρ ε ε
ε χει με Ή φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι Η των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα Η σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ γω ο α α Ή λι ος ~
παν το Ή εν πο λε μου ου με νος Ή και πα ρα

μυ ^{θι} ι ι αν ουκ εχω πλη ηνσου ^z Δε ε
 σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
 σι ^ρ ι ατων πιστων ^{τι} μη μου πα ρι ι δης
 την δε ε η σι ι ιν το οσυμ φε ερον ποι η η
 σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ☞ Ζω

χ ^{z³} ταῦτα τοῖς πάλαις
 Με τα βο λη των θλι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη τη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων ^z

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.